

צָבָאָם: ז כַּיּוֹם כִּינֵר מִי הַיּוֹם נִתַּן בְּאַצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: ה יִירָאוּ מִיְהוָה אֱלֹהֵי כָל
הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְוֹרוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל: ט כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צְוָה וַיַּעֲמֵד: י יְהוָה
אֱלֹהֵי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנְיָא מִחֲשֻׁבוֹת עַמּוּיִם: יא עֲצַת יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד
מִחֲשֻׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וָדָר: יב אֲשֶׁרֵי חֲגוּי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי הַעָם
בַּחַר לְנַחֲלָה לֹא: יג מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה אֱלֹהֵי רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם:
יד מִמִּבּוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֵל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: טו הַיַּעַר יַחַד לִפְנֵי הַמִּבְּוֵן אֵל כָּל
מַעֲשֵׂיהֶם: טז אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרַב חַיִל גְּבוּר לֹא יִנְצַל בְּרַב כַּחַ: יז שֶׁקֶר הַסּוֹס
לְתִשׁוּעָה וּבְרַב חַיִל לֹא יִמְלֹט: יח הִנֵּה עֵין יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל יִרְאִיו לְמִינְחָלִים

===== זוהר תהלים =====

מתעכבות עד שהקדוש ברוך הוא מוריד
אותן למטה.

רבי אלעזר אמר באות אחת נברא העולם
בלא אמירה

בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל
צבאם (לג, ט): [זוהר חדש 9' בראשית

(דף ת: מדרש הנעלם] שנינו, בעשרה מאמרות
נברא העולם. רבי חייא ורבי נתן אומרים,
במאמר אחד נברא, ואיזהו? שכתוב (תהלים
לג) בדבר ה' שמים נעשו. ורבי אבא אמר,
שכתוב (שם) כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צְוָה
וַיַּעֲמֵד. אמירה אחת בלבד.

רבי אלעזר אמר, לא זה ולא זה, אלא
באות אחת נברא העולם, בלא
אמירה. שלמדנו, רבי אלעזר אמר, אות
אחת נטל הקדוש ברוך הוא משמו,
ובאותה האות נברא, והינו שאמר רבי
אלעזר, מהו שכתוב (שמות טו) מִי כַמְכָה
בְּאֵלֶם ה', שיוכל לברא את העולם?

יוסף שהיה טוב עין היה עולי עין

היה עין ה' אל יראיו למינחלים לחסדו (לג,
יה): [זוהר במדבר 9' נשא (דף ק"ל). האדרא

אומר ממקום קדושתו יהא כך ומיד
נעשה, מה שאין המלאך יכול לעשותו.
אבל הקדוש ברוך הוא, ממקום קדושתו
אומר יהא כך ומיד נעשה מה שהוא רוצה
לעשות. ולפיכך לא נעשית נקמה זו על
ידי מלאך ושליח, בשביל קלון המצרים,
ולהראות גדולתו של מקום שלא רצה
שיכנסו בנייהם דבר קדוש, ועל הדרך הזה
נאמר אני ולא מלאך. אני יכול לעשותו
ולא מלאך.

וברוח פיו כל צבאם

בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל
צבאם (לג, ט): [זוהר ח"ג - 9' אחרי

מות (דף ט"ח:)] בא ראה, בשעה שבאות
הנשמות הקדושות ממעלה למטה,
ואותם צדיקי העולם שולפים אותם
מהמלך ומהגבירה, מעטים הם. שבאותה
שעה שירדת, עומדת לפני המלך,
ורצונו של המלך להתבונן בה, כמו
שבארנו, בשעה שנושב הקדוש ברוך
הוא רוח בכל חיל וחיל של השמים, כל
החילות נעשים, ועומדים במקומם. זהו
שכתוב וברוח פיו כל צבאם. ומהן